

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Share CAR!, z.s.**, IČO: 06853854
sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Magistrát města Ústí nad Labem**
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/OKS/37658/2024/PapV, ačkoliv žalobce proti příkazu ze dne 29. 5. 2024, č. j. MMUL/OPA/OKS/211071/2024/PapV (dále jen „příkaz“), jímž mu byla podle § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

některých zákonů (zákon o silničním provozu), uložena pokuta za přestupek ve výši 3 700 Kč, podal dne 11. 6. 2024 odpor.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že příkaz byl jeho tehdejšímu zástupci doručen dne 3. 6. 2024, přičemž žalobce odpor podal v poslední den zákonné lhůty 11. 6. 2024. Dále uvedl, že odpor podal prostřednictvím datové schránky svého člena a odpor byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem ředitele, tj. žalobcova statutárního orgánu.
3. Žalobce konstatoval, že včasným podáním odporu vznikla žalovanému povinnost pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne podání odporu; této povinnosti však nedostál. Proto jeho tehdejší zástupce podal dne 26. 5. 2025 podnět k nadřízenému správnímu orgánu k uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Jako důkaz žalobce přiložil k žalobě doručenkou od odeslaného podnětu k uplatnění opatření proti nečinnosti. Žalobce uvedl, že nadřízený správní orgán – Krajský úřad Ústeckého kraje vydal v reakci na podaný podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti usnesení ze dne 29. 5. 2025, kterým postoupil podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti k vyřízení přímo žalovanému.
4. Podmínka pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti byla podle žalobce splněna již tím, že nadřízený orgán žalovaného ve lhůtě 30 dnů ode dne podání podnětu k uplatnění opatření proti nečinnosti nepřijal žádné opatření proti nečinnosti. Žalobce uvedl, že žalovaný vydal dne 3. 6. 2025 sdělení, ve kterém konstatoval, že důvody k zahájení přezkumného řízení, ani splnění podmínek pro obnovu řízení neshledal, neboť proti příkazu nebyl ve stanovené lhůtě podán řádný odpor. K tomu žalobce v žalobě namítl, že proti příkazu odpor podán byl, a to včasné a řádně, prostřednictvím datové schránky s podpisem jeho statutárního zástupce.
5. Žalobce konstatoval, že k otázce podání učiněného jinou osobou, než majitelem datové schránky se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, kde jasně stanovil podmínku řádného elektronického podpisu. Žalobce uvedl, že tuto podmínku splnil a v podaném odporu též jasně vymezil podatele odporu uvedením obchodní firmy, identifikačního čísla, adresy sídla, jména jednající osoby a její funkcí, korespondující s údajem v obchodním rejstříku, a připojil uznávaný elektronický podpis této osoby. Podání tedy bylo učiněno zcela v souladu s judikaturou, a to nejen Nejvyššího správního soudu, ale i Nejvyššího soudu. Odkázal přitom na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Plsň 1/2015.
6. Žalobce dodal, že pokud se snad žalovaný domníval, že bylo podání odporu vadné, měl povinnost vyzvat žalobce k odstranění vady podání. Zdůraznil nicméně, že podání žádnou vadou netrpělo a neexistovalo nic, co by žalovanému bránilo v řízení pokračovat.
7. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat v dotčeném přestupkovém řízení rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný uvedl, že není sporu o tom, že příkaz doručil tehdejšímu zástupci žalobce do datové schránky dne 3. 6. 2025. Dále uvedl, že ačkoli nepopírá, že mu dne 11. 6. 2024 bylo doručeno podání žalobce opatřené řádným elektronickým podpisem ředitele (statutárního orgánu) žalobce, toto podání nebylo označeno jako odpor a ani z něj neplynulo, že se žalobce domáhá zrušení příkazu. Podání podle žalovaného kromě dehonestace Magistrátu města Ústí Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nad Labem a jedné jeho zaměstnankyně obsahovalo jen sdělení jména a adresy nového žalobcova zástupce.

9. Žalovaný z komentářové literatury odcitoval, že odpor je úkonem vůči správnímu orgánu, a je tedy třeba dodržet náležitosti podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zejména je třeba vedle podatele jednoznačně identifikovat příkaz, proti němuž odpor směřuje, nebo věc jež byla příkazem rozhodnuta. Žalovaný odkázal přímo na znění § 37 odst. 2. Konstatoval, že v daném případě sice bylo z podání patrné, kdo jej činil i čeho se týkalo, nebylo však vůbec zřejmé, co žalobce navrhoval.
10. V souvislosti s § 37 odst. 1 správního řádu žalovaný odkázal na body 16 a 17 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2022, č. j. 10 As 502/2021-32. Žalovaný shrnul, že žalobcovo podání nebylo jako odpor označeno, ani z jeho obsahu nebylo zřejmé, že by se žalobce domáhal zrušení příkazu. Žalovaný proto s poukazem na citovaný rozsudek vyjádřil domněnku, že nebyl povinen domýšlet, co podatel chtěl učinit, popřípadě co by mu nejvíc prospělo.
11. Žalovaný uvedl, že si je vědom toho, že nemá-li dle § 37 odst. 3 správního řádu podání předepsané náležitosti nebo trpí-li vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalovaný s odkazem na komentářovou literaturu uvedl, že předpokladem nápravy vady podání je to, že se navzdory určitému nedostatku stále jedná o podání. Smyslem podání je podle žalovaným citovaného závěru ze zasedání poradního sboru ministra vnitra realizace práva činit návrhy, navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k řízení dle § 36 správního řádu, pokud však návrh či vyjádření v podání zcela chybí, nelze jej považovat za podání ve smyslu správního řádu. Žalovaný shrnul, že se proto žalobcovým úkonem ze dne 11. 6. 2024 dále nezabýval a příkaz nabyt právní moci dne 12. 6. 2024.
12. Žalovaný poté navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

13. Žalobce v replice žalovanému přisvědčil v tom, že podání bylo skutečně vadné, neboť v něm žalobce neuvedl, že podává odpor. Žalobce označil za nespornou skutečnost, že z podání nebylo vůbec zřejmé, co navrhoval.
14. Z dikce ustanovení správního řádu žalobce dovodil, že žalovaný byl povinen vyzvat ho k odstranění vady podání: Pokud absentovala obsahová náležitost podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu („co se navrhuje“), měl žalovaný postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu, který stanoví, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce konstatoval, že žalovaný ho k odstranění vad nevyzval, ač podání bylo nesporně vadné. Uvedl, že proto odstranil vadu v návaznosti na vyjádření žalovaného, kterým byl na vadu poprvé upozorněn. Zdůraznil, že toto odstranění vady bylo včasné, neboť neuplynula lhůta, kterou měl žalovaný k odstranění vady stanovit, leč nestanovil. Na důkaz toho přiložil žalobce k replice datovou zprávu, kterou měl vadu podání odstranit. Žalobce konstatoval, že na závěr o nečinnosti žalovaného pozdní odstranění vady podání nemá vliv, neboť žalovaný měl dostatečný čas k tomu, aby žalobce k odstranění vad podání vyzval.
15. Žalobce konstatoval, že z vyjádření žalovaného vyplývá, že žalovaný si byl § 37 odst. 3 správního řádu vědom, došel však k názoru, že v podání chybí jakýkoli návrh, pročejž jej Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nelze za podání považovat, a proto nepřichází v úvahu ani odstranění vad podání. Žalobce nesouhlasil s tím, že žalovaný nebyl povinen vyzvat žalobce k odstranění vady podání. Podle žalobce je nespornou skutečností, kterou opakovaně tvrdil sám žalovaný, že z podání nebylo zřejmé, co žalobce navrhuje. V podání podle žalobce absentovala obsahová náležitost, a právě pro případy absence obsahové náležitosti stanoví § 37 odst. 3 správního řádu správnímu orgánu povinnost vyzvat k odstranění vady podání. Žalobce uvedl, že mu tato argumentace jeví jako účelová, neboť sám žalovaný o datové zprávě ze dne 11. 6. 2024 ve svém vyjádření jako o „podání“ referuje.

16. Žalobce k vyjádření žalovaného dále uvedl, že rozsudek Nejvyššího správního soudu, na který odkazuje žalovaný, je nepřiléhavý, neboť nenamítá, že by jeho podání mělo být posouzeno v rozporu se svým označením podle § 37 odst. 1 správního řádu. Žalobce zdůraznil, že jeho podání bylo vadné, a proto měl být vyzván k odstranění vady podání podle § 37 odst. 2 a 3 správního řádu. Žalobce uvedl, že dává žalovanému za pravdu v tom, že nebylo jeho povinností za něj domýšlet, čeho se chtěl podáním domoci, a právě proto ho měl vyzvat k tomu, aby to objasnil on sám.
17. Žalobce uvedl, že žalovaným citovaná věta z komentáře O. P. svědčí spíše jemu. Ke komentáři J. M., který žalovaný též citoval, uvedl, že není pro věc relevantní, neboť jeho závěr v praxi dopadá na odlišné případy; zejména na ty, ve kterých je podání vadné co do formy. Žalobce uvedl, že na věc nedopadá ani závěr č. 50 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra, neboť pojednává o podání, jehož cílem je realizace práva dle § 36 správního řádu, tj. práva vyjádřit se k řízení a činit návrhy.
18. Tvzení, že pokud z dokumentu není vůbec zřejmé, že jde o odpor, není ani namístě vyzývat k odstranění vady podání, označil žalobce za odporující právnímu řádu. Odcitoval v této souvislosti § 4 odst. 2 a 3 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby, z nichž vyvodil, že správní orgán má za povinnost vyzývat k odstranění vady podání i tehdy, pokud se vůbec nedozví, co se podáním navrhuje či o jaké podání se jedná. Žalobce konstatoval, že žalovaným zastávaný výklad, že povinnost vyzvat k odstranění vady podání nastoupí jen tehdy, bylo-li by z podání zřejmé alespoň to, že se jedná o odpor, představuje příliš restriktivní výklad § 37 odst. 3 správního řádu.

Posouzení věci soudem

19. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
20. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
21. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

22. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud tedy neshledal nepřipustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.
23. Podle § 150 odst. 3 správního řádu může proti příkazu „*ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.*“
24. Podle § 37 odst. 1 správního řádu platí, že „*podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno*“.
25. Podle § 37 odst. 2 správního řádu platí, že „*z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*“ (Podtržení doplnil soud.)
26. Podle § 37 odst. 3 správního řádu platí, že „*nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
27. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že příkaz byl žalobci doručen dne 3. 6. 2024. Dne 11. 6. 2024 bylo žalovanému ke spisové značce příkazního řízení doručeno žalobcovo podání datované k témuž dni a výslovně adresované žalovanému. Jednající osoba (Zdeněk Šimon, statutární orgán žalobce) opatřila podání svým elektronickým podpisem a vedle názvu právnické osoby neopomněla uvést ani její identifikační číslo a adresu sídla. Po úvodní insinuaci oprávněné úřední osoby žalobce v podání konstatoval, že „*s ústím jsou pořád samý problémy*“, a že si proto zvolil nového zástupce. Zároveň požádal, aby žalovaný dále jednal s tímto zástupcem, kterého zároveň jednoznačně identifikoval jménem, datem narození a adresou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

28. S ohledem na výše uvedené nemá soud pochyby o tom, že výše popsany úkon směřující vůči žalovanému byl podáním ve smyslu § 37 správního řádu. Pro rozhodnutí ve věci je proto klíčové, zda bylo povinností žalovaného vyzývat žalobce k doplnění tohoto podání. Podle § 37 odst. 3 správního řádu pomůže správní orgán podateli odstranit nedostatky nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li vadami. Jednou z náležitostí podání podle § 37 odst. 2 správního řádu přitom je, aby z podání bylo patrné, co se navrhuje. Jak žalovaný ve svém vyjádření, tak žalobce ve své replice shodně uvedli, že z podání nebylo zřejmé, co podatel (žalobce) navrhoval. Soud na tomto místě konstatuje, že se s tímto jejich názorem neztotožnil. Z formulace podání je totiž zjevné, že žalobce požadoval, aby žalovaný nadále jednal s jeho zástupcem zvoleným podle § 33 správního řádu. To, že takový krok nebyl z hlediska procesní strategie v danou chvíli nejnutnější, nejlogičtější atp., nic nemění na skutečnosti, že z podání bylo jednoznačně patrné, čeho se žalobce domáhal, tj. předmětná náležitost byla naplněna.
29. Soud posoudil, zda podání vedle požadavku, aby žalovaný nadále jednal se zástupcem žalobce, neobsahovalo ještě jiný projev, z něhož by byla patrná vůle brojit proti příkazu. Žalobce v podání dále uvedl následující: „*Do naší datové schránky byl doručen příkaz [...]. Zajímavé je, že ho vyhotovila paní Papayová. Když vidíme vaši snahu o edukaci [...], tak bychom vás také na oplátku rádi edukovali. Víte, co znamená ve španělském slangu papaya?*“ Takto hrubě urážlivý obsah podání mohl být procesně relevantní toliko z hlediska § 62 odst. 2 správního řádu, nebylo z něj však možno dovozovat vůli žalobce proti příkazu brojit. Nejen, že žalobcovo podání neobsahovalo slovo odpor, ani jiné označení opravného prostředku, neobsahovalo ani zárodek projevu vůle dosáhnout podáním opravného prostředku zrušení příkazu. Soud tudíž na tomto místě shrnuje, že předpoklady pro postup podle § 37 odst. 3 nebyly splněny. Ze skutečnosti, že z podání nebyla seznatelná vůle žalobce podat odpor, přitom nebylo možno v tomto případě dovozovat, že z podání nebylo zřejmé, čeho se žalobce domáhal, tj. že podání bylo vadné.
30. Soud proto neprovedl žalobcem navržený důkaz (podáním ze dne 17. 8. 2025 adresovaným žalovanému označeným jako „Odstranění vady podání ze dne 11. 6. 2024“ spolu s doručenkou), neboť odkazované podání žalobce neobsahovalo vady, které by bylo nutno odstraňovat. V případě nadepsaného důkazního návrhu by se tedy mohlo jednat o podání odporu, který by byl však ve věci zjevně opožděný, a tedy neúčinný.
31. Nad rámec výše uvedeného soud dodává, že kdyby žalovaný z urážky úřední osoby a povšechné nespokojenosti s jeho úřední činností za daných okolností dovozoval vůli brojit kvalifikovaným způsobem proti příkazu, musel by přitom nutně domýšlet, co snad chtěl podatel učinit, popřípadě co by podateli nejvíce prospělo; to však v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu není jeho povinností (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 141/2013-28, a ze dne 11. 5. 2022 č. j. 10 As 502/2021-32).
32. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. listopadu 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.